

Tabula

Sancti viri et sub-

limis ingenij acumine vigentis / **E**ffrem dia-
coni / Librorū p capitula distinctio ordinata /
cū eorū que in ipsis continent summariā ex-
positione.

Liber primus de compunctione cordis per
xiiij. capitula distinctus est.

Capitulū I. **P**remittit plāctū auctoris pani-
me sue / institutionisq; patrū suorū vulnerib;
cū eiusdem institutiōis descriptiōe / et accusa-
tione / atq; reprehēsione vite et institutiōis sue /
fratrūq; suorum.

Capitulū II. **A**ccusat duriciā cordis nr̄i / tardita-
tem qñ n̄am ad cōpunctionē / puerisionem et
penitentiā / cū exhortatione ad hm̄oi agēda-
et doctrina quo agi debeant / exēplo patrū cō-
firmās / et ad aliorū imitationē nos puocās.

Capitulū III. **E**xhortat nos ad mūdificationez
tam ppter celestia bona nobis pmissa / q; p-
pter cauēda picula diei iudicij improuse sup-
uenientis / quēadmodū in dieb⁹. **N**oe cōtigit
timorē ex scripturārū cōpletōe exaggerās.

Capitulū IIII. **P**ersuasiue cōcludit vt volēs sal-
uari pperet et festinet / pulcherrimas ad h̄ in-
ducens silitudinū compatioes atq; rōnes / cū
incussione timoris / ppter carnales passioes
et vitia nr̄a / subiūgenstandē doctrinā qua co-
gitationes cordis agnosci possint.

Capitulū V. **E**xcludit errorē / ne q; putet passio-
nes supradictas esse naturales / ostēditq; ex
compatioe libere voluntatis ad agricolā / quo
circa hm̄oi passioes voluntas inserat aliquā-
do v̄tutes optimas / aliquā consuetudines pes-
simas / quo etiā diuinā scripturas habeat / p
psilatoribus / quos si deserēdo oberrauerit /
et penitēs ad legislatorē recurrerit / cum pie-
tate suscipiatur.

Capitulū VI. **O**ccasionē p̄tractorū gr̄as agit / cō-
mēdatq; diuinā clementiam / benignitatē /
et misericordiam / cū cōmemoratione p̄sumorū dei
bñficiorū / vt ad ei⁹ dilectionē nos puocē.

Capitulū VII. **A**criter increpat eoꝝ ignauia qui
huic seculo renūciauerūt / et tū carnalitā / et ter-
rena req̄rūt / multis eos cōmonēs / exhortās
et terrens rōnibus exēplis atq; piculis / vt ad
compunctionē et penitentiā incirent.

Capitulū VIII. **I**nducit ex superiorū recordatiōe
compunctionē et querelā auctoris miseriā su-
am confitētis / et misericordiā dei / fratrūq; su-
orū p̄ces imploratis / sollicitudinē q; carnalē

dissuadētis / et ad negociatōne spiritualē atq;
vite et negociorū nr̄oꝝ rōnem p singulos dies
faciendam exhortantis.

Capitulū IX. **E**xhortat vt tribulationes mundi
patiēter tolerent / et ne spes in tpalib⁹ / sed in
dñi amatoris hominū benignitate ponatur.
q; cūcta bona largit / et laborates mercede nō
fraudat / q; h̄ puocās nos ad vigilātiā / vt ad-
ueniente sponso et alijs in regnum suscep̄tis /
nos excludamur / et postea negligentia nr̄am
frustra defleamus docet q; quō dñm inuoca-
re debeamus / et pfectos viros imitari / corpus
ad carnalia nō assuescere / discretionē nihilō
minus circa ei⁹ castigationem obfuare / amo-
nens tandem vniūq; ita debere incipere / vt
possit inceptū p̄ficere.

Capitulū X. **V**leros et pfectos monachos cōmē-
dat / et ad certamen puocat / pigros p apram
similitudinē cōfutat / ostēditq; ex compatiōe
monachi ad militē / quē segnis et negligens a
diabolo vincat / vigilans dñ o p gr̄am dei adiu-
uetur / occasione cui⁹ tandem diuinā gr̄am plus
rūm cōmendat.

Capitulū XI. **I**nducit invitationē auctoris auxi-
lium spondētis et ad ablutionē vitiorū persua-
dentis / vt ad ipm inclinent inuitati: exptū
se consiliatorē / prestantis et offerētis / consulē-
tisq; vt ad pfectā singularēq; pudicicie v̄tutē
se pparare festinent / quā excellenter cōmen-
dans / pulchras inducit silitudines / tādē eos
deslēs / q; illā habuerūt et p̄diderunt.

Capitulū XII. **D**ictoriū occasione exhortat ei⁹ q;
practā pudicicie et castitatis v̄tutē habet / ne
illā amittat tradēdo se in vincula inimici ido-
neū exemplū adducēs / atq; demōstrās / quo
hec v̄tus liberari possit / ita vt nihil ei nocere
valeat.

Capitulū XIII. **I**n persona auctoris glorificat et
magnificat dñm amatorē hoīm / multisq; de-
uotis dēp̄cationib; benignitatē ei⁹ p men-
tis illuminatione vulnerū suorū sanatione /
ac gr̄e collatione interpellat.

Sancti **E**ffrem **L**iber secūdus de
compunctione in. V. capla diuidit.

Capitulū I. **I**nuitat nos ad compunctionez
et docet quo ad illā pueniat / phibetq; negli-
gentia ac pusillanimitatē / et exhortat vt dñm
inuocemus / fiducialiterq; ei seruiam⁹ / corda
nr̄a sanctificem⁹ / nob̄ inuicē ignoscam⁹ / atq;
de pfectione nr̄a nō p̄sumam⁹ / pulchre tandem
monachū agro seminato compans.

Tabula

Ca. II. Excitat nos ad vigilantiam in belli certamine infirmitateq; nřam consolat ex dñe dñi q; ē agonista nř: atq; exhortat ad mutuum adiutorium. vt sic in vnu inuicē p̄sp̄ates aduersariū nřm p̄fudam ac supem / et deum honorificemus. Et ob h̄ cōmēdat multitudinem monachorū simul deo militantiū / multis rebus tam multitudinem monachorū q; singulos monachos compando.

Ca. III. Exhortat ad temptationes sustinendas et inducendas in q; bus constitit gloriatio monachi: do cet q; ois q; vitijs p̄occupatus est pullare debeat ad ostium dñi: qui non deerit / si pulsans p̄stiterit / sed misericorditer subuenit.

Ca. III. Beatificat digne deo militates et coronā eterne beatitudinis p̄merētes exclu densq; negligentiu excusatione / et pluribus eos rōnibus terrens / ad vigilantiam et compunctionem prouocat.

Ca. V. Suadet occasione dicto vt impotente deū dep̄cemur q; tenus nos liberet a futuris malis et regni sui p̄tipes faciat / plures adducens cōpuncti cordis obsecratiōes / peritioes atq; supplicatiōes qb; exorandus est dominus.

Sancti Effrem Li-
ber de Iudicio dei / et resurrectione / de regno celorum et de mūdicia anime. **V.** cōtinet capita.
Ca. I. Exhortat nos / vt metes nřas p̄paremus et emūdemus insistamusq; vt celestia sapiamus et eterna sectemur / ad illas q; p̄missiones tendamus de q; bus omnes sancti suspirauerunt iudicij die expectantes / conditiones illius diei atq; iudicij exponens.

Ca. II. Exrememoratiōe diei iudicij excitat nos ad vigilantiam et ad imitationem scōrum patrū / vt a p̄familias xp̄o dño in eternam mansionē recipi mereamur / multas illi man sionis conditiones et xponens.

Ca. III. Exhortat nos ad p̄parationē illi / terribilis examinis / in q; oēs actus nři / cogitationes eloquia arguent / vt etiā ideo tpalia et terrena atq; trāsitoria nō queram / sed intuitum nřm ad scōs deflectam / q; propter celestis patrie desideriū p̄lma sunt p̄cessi / quossi imitati fuerim / cū ipis q; cōregnabimus.

Ca. III. Prouocat nos ex dictis vt festinemus ne ab illis etnis bonis excludamur / et ne sempiterna p̄icula incidamus / si ne negligētes fuerimus / occasione illi tandem multa p̄icula

et supplicia damnatorum explicans.

Ca. V. Inducit auctoř miseriā suā deplo rante / fratresq; suos rogantem / vt ore / et pro eo et seipsis / q; tenus futura illa mala effugere possint / celestiaq; gaudia consequi / que breuiter et summatim cōmemorat.

Sancti Effrem Li-

ber de Beatitudine aīe per illi / distinguit ca.
Ca. I. Multos in diuersis x̄tutib; et donis exercitijs se occupates / beatos p̄dicat / neglige ntelos ex metuenda mortis hora et gressu anime decorpore p̄terret.

Ca. II. Causa p̄dictorū nos exhortatur ad odium mundi et dilectionē christi / obsecratisq; vt intente dñi seruiamus et nō mundo q; plenus est laqueis mortis / vt etiam ob id animas nostras ornemus pennis sancte conuersationis / quibus possimus laqueos istos in quoū medio ambulamus vitare / excitans nos post hec ad vigilatiā / spem longe vite penitus excludens.

Ca. III. Propter prememorata p̄iculosaq; tpa ventura / ac etiā p̄sentiā mala que quot die crescent et in p̄ eius proficiunt / amonent diem mortis atq; iudicium futurum sempān oculos habeamus / ostēdit quoq; quis illa es fugere possit / et qua de causa multi in ea incidunt / negligentia nřam reprehendens / multis q; argumentis diligentia suadens et ad sollicitudinem incitans.

Ca. III. Ex eo q; iam hora diei vndeclima est / et vie nře cursus longissimus / incuriosib; timore et ad vigilantiam excitat / de effugatione etiam et expulsione charitatis nos accusat / docetq; quid agere debeat qui celestis et desiderat / et pulchra ad hoc adaptat similitudinem.

Sancti Effrem Li-

ber de penitentia. **V.** comprehendit capitula.

Ca. I. Expierate dñi nostri iesu christi qui de sinu patrie descendit / vt peccatores ad penitentiam vocaret / male habentes sanaret multis rationibus incitat sauciatus peccatoř / vt pro vulnerum suorum sanatione ad medcum benignissimum et promptissimum festinanter accedat / qui propter multā suā bonitatem statim inuenitur ab inquietib; se.
Ca. II. Ex cōmemoratione charitatis benignitatis et misericordie dei / diligenter nos exhortat / vt in hoc seculo penitentia agere

Tabula

conemur/ eo q̄ in alio seculo quod omnibus
malis repletum est· fructuosa penitentia agi
nō potest.

Ca. III. Superiorum exhortationum cau-
sam exponit iterūq; suadet vt transitorū va-
numq; hoc seculum/ t que in eo sunt contem-
namus quēadmodum multi sancti iusti sece-
runt/ qui nunc paradisi delicijs fruuntur/ cō-
futans ex hoc illorum errorēm qui huic secu-
lo vano t illis que in eo sunt adherent: t mul-
tipliciter ipis timorem incutiens.

Ca. III. Ex recordatione predictorum ad
huc amplius peccatorem perterret āmonet
vt quādiū tempus hic dāt ad beatitudinem
dei percipientiam se parer ostenditq; ob hoc
qui diuina beatitudine dignissint: t mercedē
atq; gaudia illorū exponit.

Ca. V. Inducit auctorem ob timorem sup̄
memoratorum conquerentem t semetipsū
deplorantem/ deumq; obsecrantem vt in ho-
ra aduentus eius nō indignū inueniatur: ne
auditurus sit formidandam illam sententiaz
discēde a me operarie iniquitatis· nescio q̄s
sia. sed vt gratia miserationis sue ipsum sal-
uet t in paradisum deliciarum inducit.

Sancti Effrem Li-
ber de luctamie spiritali p. III· capla diuisus ē
Laplī. I. Ex celestibus t eternis bonis lu-
catoribus t victoribus promissis prouocat
nos ad certamen spiritale/ docet etiā qb; ar-
mis indui debeat is qui victor cupit existere:
t que fugere eum oporteat/ ne armis spolieſ
ac maxime dissuaderet vinum t ebrietatem/ p
que ipsa anima templum dei existens polluit
subiungit quoq; mala que inde sequunt̄.

Ca. II. Ut imitatores simus sanctorū pa-
trum qui purissimum dei templum extiterūt
nos obsecrat/ vt q̄ p̄cipue exempla illorum se-
crem. In ieunio/ oratione ac ceteris hmōi
cohortatur/ que etiam in orationsbus cauen-
da t que seruāda sint aperit. Sollicitudines
prerere a hui' mundi/ negligentiam atq; desi-
diam dissuaderet t ad p̄parationē vt celestere-
gnū ad quod inuitamur possideamus nos
incitat.

Ca. III. Ex multis que benign' dñs noster
pro nobis fecit vt ipsum quereremus/ exclu-
dit omnem excusationem negligentie nostre
t post monita saluberrima· monachis t disci-

pulis christi congrua ad eius nos imitationē
stimulat/ cōmemoratisq; iterum pluribus q̄
pro nobis fecit atq; perpessus est/ laudes ip̄i
in persona auctoris resert t exorat vt post cō-
punctionem t sanctimoniam in requiem pa-
radisi suscipiat.

Sancti Effrem Li-
ber de die Judicij. VI.

Laplī. I. Inducit Sanctū Effrem exhor-
tantē t obsecrantem omnem sollicitudinē a
nobis proiiciens/ ex eo q̄ nihil in illa hora no-
bis prodesse poterit nisi conuersatio sancta t
bona opera que hinc detulerimus nobiscum
Terrorē quoq; nobis incutientē ppter ma-
nifestationē coram iudice omnium que hic oc-
cultā sunt· quod apta similitudine declarat.

Ca. II. Arguit negligentia nostrā t ostē-
dit quo iudex rationem pro hac negligentia
exquireret improperans nobis omnia que per-
tulit vel fecit pro nobis.

Ca. III. Occasione dictorum conuocat
nos t instruit q̄uo dominū adorare/ laudare
t obsecrare debeamus.

Ca. III. Ex hoc q̄ deus nihil preter salutē
nostrā querit/ reuocat nos a negligentia t
excitat ad vigilantiā t exercitium bonorum
operum atq; dei dilectionē t huius occasiōe
excellenter virtutem charitatis cōmēdat.

Ca. V. Exponit consilium auctoris consu-
lentis vt festinemus digne conuersari fm dei
voluntatē/ sollicitateq; p̄ salute nostra in ora-
tionib; ieuniis· vigilijs t lachrymis nos ex-
erceamus/ vt fiduciam habere possimus in il-
la terribili hora iudicij· peccatores quoq; ad
compunctionem incitatis· t ea de causa mul-
tis preconijs compunctionem extollentis.

Ca. VI. Inducit auctorem negligentiam
t misericordiam suam confitentem/ aliosq; ne ip-
sum imitentur auertentem t vt dominum p̄
se orent deprecantem atq; cum gratiarūacti-
one librum hunc concludentem.

Sancti ac deuoti viri Effrem diaconi
Liber de die Judicij feliciter explicit.

